Eucharistijos stebuklas, įvykęs per Mišias, kurias laikė vyskupas Claudio Gatti, Romoje, Italijoje.

ISTORIJA:

2000 m. birželio 11 d., per Sekmines, kai laikiau šventas Mišias „Eucharistijos Motinos“ bažnyčioje, įvyko didelis Eucharistijos stebuklas.

Ką tik buvau baigęs sakyti duonos konsekracijos formulę, kai iš mano ostijos pradėjo tekėti kraujas.

Man laikas sustojo. Buvau palinkęs prie ostijos, kurią laikiau tarp rankų, ir žiūrėjau į dievišką kraują, plintantį per didžiąją jos paviršiaus dalį.

Likau nejudėdamas laiką, kuris susirinkusiems atrodė begalinis, nes jie manė, kad jaučiuosi blogai, mat mano veide keitėsi įspūdingas blyškumas ir stiprus raudonis.

Kai šiek tiek atsigavau, lėtai pakėliau ostiją.

Tarp susirinkusiųjų kilo daug emocijų, tačiau viskas vyko gilios susikaupimo ir gyvo dalyvavimo atmosferoje.

Kai nuleidau krauju suteptą ostiją, pamačiau patenoje dar dvi dideles ostijas, kurios, kaip vėliau pasakė Eucharistijos Motina, buvo išgelbėtos nuo išniekinimo ir atneštos į stebuklingą vietą, nes „vyskupas, regėtoja ir bendruomenės nariai labai myli Eucharistiją ir yra pasirengę atiduoti savo gyvybę ją gindami“.

Po to, kai pasakiau vyno konsekracijos formulę ir pakėliau taurę, paėmiau pateną, kurioje buvo mano konsekruota krauju sutepta ostija ir dvi kitos išgelbėtos nuo išniekinimo ostijos, ir ėjau per bažnyčios suolus, kad susirinkusieji galėtų jas iš arti pamatyti, įsitikinti įvykio tikrumu, pajusti kvapą, sklindantį iš krauju suteptos ostijos, ir ateityje liudyti apie įvykusį stebuklą.

Kai atlikau „duonos laužymą“, kraujas toliau lašėjo visų akivaizdoje. Nors ir su apgailestavimu, turėjau suvalgyti krauju suteptą ostiją, kaip reikalaujama pagal Mišių šventimo instrukcijų IV skyriaus 113–116 punktus, esančius mišiole.

Priimdamas šventąją Komuniją pajutau saldų Jėzaus kraujo skonį ir stiprų šilumą bei intensyvų kvapą, užpildžiusį mano vidų.

Šiuo paskutiniu didžiu Eucharistijos stebuklu Dievas uždėjo savo antspaudą ant visų ankstesnių, kuriuos atmetė didieji Bažnyčios vyrai, reikalavę sužinoti kunigo, konsekruojančio ostijas, vardą – tas ostijas Jėzus, Marija, šventieji ir angelai atnešė į stebuklingą vietą, įskaitant daugybę ostijų, iš kurių tekėjo kraujas.
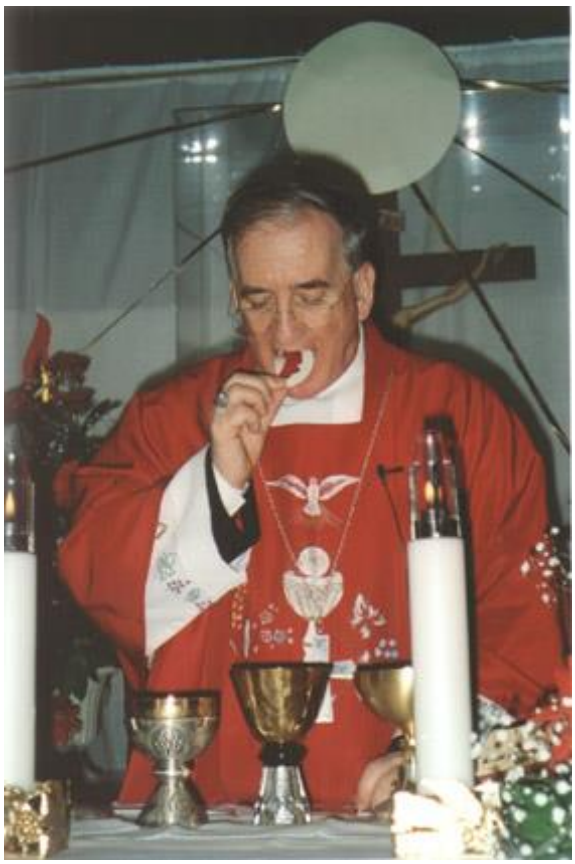
Kaip Jonas matė kraują ir vandenį, tekančius iš Jėzaus perverto šono, taip aš, Dievo paskirtas vyskupas, regėtoja Marisa Rossi ir daugybė žmonių matėme kraują, tekantį iš mano konsekruotos ostijos, ir galime pakartoti apaštalo žodžius: „Kas matė, tas liudija, ir jo liudijimas yra tikras, ir jis žino, kad sako tiesą, kad jūs tikėtumėte.“ (Jn 19, 35)